

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 121

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 februarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 741 din 4 noiembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	2–3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.089. — Ordin al ministrului educației pentru completarea Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de certificare a calificării profesionale a absolvenților învățământului postliceal, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 5.005/2014	4
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
2. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit	5–15
30. — Ordin privind publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituției Financiare Nebancare a Societății IFN TOP LEASING — S.A., în faliment.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 741

din 4 noiembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ana Alina Sîrcă și Alin Marius Brătulescu în Dosarul nr. 17.274/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.656D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorii excepției au depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. În acest sens, arată că pronunțarea Curții Constituționale asupra unor susțineri vizând faptul că legiuitorul nu a pus în acord legislația cu deciziile instanței de contencios constituțional excedează competenței sale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 22 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 17.274/3/2018 (524/2019), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.** Excepția a fost invocată de Ana Alina Sîrcă și Alin Marius Brătulescu, într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva Deciziei civile nr. 2.336 din 16 noiembrie 2018, pronunțată de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că Legea nr. 10/2001, în ansamblu ei, este neconstituțională, deoarece nu prevede sancțiuni explicite, nu

precizează sancțiuni pecuniare și compensații pe măsura prejudiciului cauzat beneficiarilor — moștenitori. Se apreciază că în speță cererea de despăgubire a autorilor excepției trebuia să fie soluționată cel târziu în anul 2001 sau într-un „termen rezonabil”, așa cum prevede art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, se arată că Legea fundamentală garantează dreptul la proprietate și creanțele asupra statului, dar aceste garanții nu se regăsesc în Legea nr. 10/2001, dat fiind faptul că au trecut 22 de ani de tergiversare a soluționării cauzei, contrar jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale.

7. Se susține că Legea nr. 10/2001 trebuia să cuprindă și un articol de sancționare a conducerii Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu compensații pe măsura prejudiciului cauzat beneficiarilor moștenitori direcți; or, se arată că dosarul de restituire este tergiversat chiar de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, din anul 2006, și tocmai această entitate care se ocupă de restituiri nu este vizată de nicio sancțiune.

8. Se mai susține că Legea nr. 10/2001 este neconstituțională deoarece nu a fost modificată și completată conform Deciziei Curții Constituționale nr. 44 din 31 ianuarie 2017 și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la problema caselor naționalizate, iar termenul prevăzut de Legea nr. 165/2013 a expirat la data de 21 mai 2018. Prin Decizia nr. 44 din 31 ianuarie 2017, Curtea Constituțională a declarat ca neconstituțională orice prorogare a termenului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, astfel că Guvernul, prin Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, este obligat să depună de îndată la dosarul cauzei, „un titlu pentru despăgubiri sau casă/apartament”, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor omului și a Curții Constituționale.

9. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 38 din Legea nr. 10/2001 reglementează explicit răspunderea contravențională pentru încălcarea obligațiilor prevăzute de acest act normativ în sarcina conducătorului autorității ori entității căreia îi revin aceste obligații, iar faptul că în cuprinsul legii nu sunt prevăzute compensații financiare pentru întârzierea în îndeplinirea anumitor obligații nu încalcă dispozițiile Constituției privitoare la principiul egalității și nu creează o situație de discriminare.

10. Se mai apreciază că domeniul de reglementare al legii speciale în discuție l-a reprezentat acordarea măsurilor reparatorii pentru imobilele preluate abuziv de stat în perioada regimului comunist, astfel că împrejurarea că aceasta nu prevede anumite compensații pentru ipoteza aplicării cu întârziere și incomplete a măsurilor de reparație reprezintă o opțiune a legiuitorului ce nu încalcă principiile egalității și

garantării proprietății, persoanele ce au suferit prejudicii pentru astfel de ipoteze putând recurge la normele dreptului comun pentru repararea acestora, în condițiile reglementate de acestea. De asemenea, se mai apreciază că împrejurarea că Legea nr. 10/2001 nu cuprinde dispoziții prin care să fie sancționată conducerea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietății pentru aplicarea abuzivă a legii, prin soluționarea priorității a unor dosare, cu încălcarea ordinii de înregistrare, nu poate conduce la concluzia neconstituționalității acesteia, raportat la domeniul special de reglementare al acesteia și la faptul că răspunderea pentru fapte de natura celor invocate poate fi atrasă în temeiul legii penale, care reglementează inclusiv repararea prejudiciului creat prin aceste fapte.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005.

14. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind principiul egalității în drepturi, art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate privată și art. 46 — *Dreptul la moștenire*.

15. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii acesteia susțin neconstituționalitatea Legii nr. 10/2001, în ansamblul ei, în esență, pentru că legea nu prevede

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ana Alina Sîrcă și Alin Marius Brătulescu în Dosarul nr. 17.274/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

pentru completarea Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de certificare a calificării profesionale a absolvenților învățământului postliceal, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 5.005/2014

În temeiul prevederilor art. 94 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Referatul nr. 179 DGIP din 3.02.2022 de aprobare a Ordinului privind modificarea și completarea Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului de certificare a calificării profesionale a absolvenților învățământului postliceal, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 5.005/2014,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia de organizare și desfășurare a examenului de certificare a calificării profesionale a absolvenților învățământului postliceal, aprobată prin Ordinul ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică nr. 5.005/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 23 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În situația prevăzută la alin. (3), pentru a permite candidaților arondați să susțină probele examenului de certificare în unitățile de învățământ ai căror elevi au fost, în cadrul comisiei de examinare din centrul de examen de la nivelul unității de învățământ acreditate la care sunt arondați absolvenții se va constitui o subcomisie care își va desfășura activitatea în unitatea de învățământ de unde provin acești absolvenți.”

2. La articolul 10, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Comisia Națională de Evaluare și Certificare stabilește prin procedură specifică modalitatea de transmitere a subiectelor și baremelor de corectare, de evaluare a lucrărilor, de soluționare a contestațiilor la probele scrise și de transmitere a lucrărilor, precum și atribuțiile membrilor comisiilor din centrele de examen, modalitatea de secretizare și securizare a lucrărilor scrise și consemnarea în documentele de examen a rezultatelor obținute de candidați la examenul de certificare, pentru situația constituirii de subcomisii, prevăzută la art. 5 alin. (5).”

Art. II. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, inspectoratele școlare județene/al Municipiului București și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit

Având în vedere dispozițiile art. 4 alin. (1) și (5²), art. 13, 24, 36¹, 77, 101, 104, 106, 108, 122, 123, art. 126—126², art. 148, 149, art. 150 alin. (1), art. 152¹, 163, 163¹, art. 164 alin. (2), art. 166—166⁶, art. 169, 173⁴, art. 186 alin. (4) lit. d), art. 191 alin. (1) lit. b), art. 196 alin. (7) și (9), art. 224 alin. (1) lit. c), art. 226 alin. (3) lit. a), c) și e) și alin. (6), art. 226⁷ alin. (1), art. 228 alin. (1) lit. e), f) și n), art. 230¹ alin. (1) lit. b), art. 289, 320, 382, art. 384 alin. (1), art. 385 alin. (1) și ale art. 404¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 25 alin. (2) lit. a) și ale art. 48 alin. (1) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale art. 420 alin. (1), (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 30 decembrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Prezentul regulament se aplică instituțiilor de credit, societăților financiare holding și societăților financiare holding mixte supravegheate de Banca Națională a României în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, la nivel individual și/sau, după caz, consolidat și subconsolidat, precum și la nivel de rețea cooperatistă.”

2. La articolul 3 alineatul (1), după punctul 55 se introduc două noi puncte, punctele 56 și 57, cu următorul cuprins:

„56. *instituție de credit consolidată* — instituție de credit care este obligată să respecte cerințele prudențiale pe bază consolidată, în conformitate cu prevederile părții I titlul 2 capitolul 2 din cadrul Regulamentului (UE) nr. 575/2013;

57. *politică de remunerare neutră din punctul de vedere al genului* — politică de remunerare bazată pe principiul egalității de tratament, respectiv remunerație egală pentru membrii personalului de gen masculin și membrii personalului de gen feminin, pentru prestarea aceleiași munci sau a unei munci de valoare egală.”

3. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru scopurile prezentului regulament, termenii și expresiile: instituție, entitate din sectorul financiar, situație consolidată, bază consolidată, bază subconsolidată, fonduri proprii, instituție globală de importanță sistemică (instituție de tip G-SII), instituție mică și cu un grad redus de complexitate, piață reglementată, beneficii discreționare de tipul pensiilor, portofoliu de tranzacționare, inițiator, sponsor, contraparte centrală, risc operațional, diminuarea riscului de credit, securitizare, poziție din securitizare, entitate special constituită în scopul securitizării, capital eligibil, efect de levier, risc asociat folosirii excesive a efectului de levier, instituție externă de evaluare a creditului au înțelesul prevăzut la art. 4 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”

4. La articolul 29⁵ alineatul (3), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) documentarea în mod corespunzător a împrumuturilor acordate:

- (i) membrilor organului de conducere;
- (ii) membrilor apropiați ai familiilor membrilor organului de conducere, astfel cum sunt menționați la art. 102 alin. (3) lit. g) pct. (ii) din prezentul regulament;
- (iii) unei entități în care un membru al organului de conducere sau o persoană menționată la pct. (ii) are o deținere calificată de 10% sau mai mult din capital sau din drepturile de vot sau asupra căreia respectivele persoane pot exercita o influență semnificativă sau în care persoanele respective sunt membri ai conducerii superioare sau ai organului de conducere în funcția sa de supraveghere.”

5. La articolul 29⁵, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Instituțiile de credit trebuie să pună la dispoziția Băncii Naționale a României, la cererea acesteia, documentația prevăzută la alin. (3) lit. f).”

6. Articolul 67⁵⁹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 67⁵⁹. — Calitatea de membru al unei părți afiliate instituției de credit, astfel cum aceasta este definită la art. 102 alin. (3), deținerea unor conturi, contractarea unor împrumuturi sau utilizarea unor alte servicii ale instituției de credit sau ale oricărei entități care face parte din același perimetru de consolidare nu trebuie considerate, doar prin ele însele, ca afectând gândirea independentă a unui membru al organului de conducere.”

7. La articolul 67¹³⁵, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În sensul alin. (1), Banca Națională a României verifică în special dacă sunt îndeplinite în continuare cerințele privind buna reputație, cunoștințele, aptitudinile și experiența, în cazul în care are motive întemeiate să suspecteze că are loc sau a avut loc o tentativă sau o acțiune de spălare de bani sau de finanțare a terorismului sau că există un risc crescut în acest sens.”

8. După articolul 67¹⁴⁷ se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 9-a „Alte dispoziții”, cuprinzând articolul 67¹⁴⁸, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 9-a

Alte dispoziții

Art. 67¹⁴⁸. — În aplicarea art. 196 alin. (7) și (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 67²—67¹⁵, art. 67¹⁹—67⁵², art. 67⁵⁴—67⁵⁹, art. 67⁶⁵—67⁸⁵, art. 67⁸⁷, art. 67⁹³—67¹²², art. 67¹²⁵—67¹³⁰, art. 67¹³¹ alin. (1), (2) și (4) și ale art. 67¹³²—67¹⁴⁷ din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător societăților financiare holding și societăților financiare holding mixte.”

9. La articolul 102 alineatul (3) litera g), punctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) membrii apropiați ai familiei acestora, care se anticipează să influențeze sau să fie influențați de aceștia în raport cu instituția de credit; aceștia pot include: partenerul de viață, potrivit legii, și copiii persoanei; copiii partenerului de viață al persoanei; dependenți și părinți ai persoanei sau ai partenerului de viață al acesteia;”.

10. Articolul 127 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 127. — (1) Instituțiile de credit trebuie să implementeze sisteme, prin utilizarea fie a unei metodologii interne, fie a metodologiei standardizate sau a metodologiei standardizate simplificate adoptate de Comisia Europeană prin standarde tehnice de reglementare în baza art. 84 alin. (5) din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, pentru a identifica, evalua, administra și reduce riscul care rezultă din variațiile potențiale ale ratelor dobânzii care afectează atât valoarea economică a capitalurilor proprii, cât și câștigurile din dobânzi aferente activităților instituției de credit care sunt în afara portofoliului de tranzacționare.

(2) Instituțiile de credit trebuie să implementeze sisteme pentru a evalua și a monitoriza riscurile care rezultă din variațiile potențiale ale marjelor de credit (*credit spreads*) care afectează atât valoarea economică a capitalurilor proprii, cât și câștigurile din dobânzi aferente activităților instituției de credit care sunt în afara portofoliului de tranzacționare.

(3) Banca Națională a României — Direcția supraveghere poate solicita unei instituții de credit să utilizeze metodologia standardizată prevăzută la alin. (1) atunci când consideră că metodologia internă a instituției de credit nu este adecvată pentru scopurile menționate la alin. (1).

(4) Banca Națională a României — Direcția supraveghere poate solicita unei instituții mici și cu un grad redus de complexitate, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 145 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, să utilizeze metodologia standardizată prevăzută la alin. (1), atunci când consideră că metodologia standardizată simplificată prevăzută la alin. (1) nu este adecvată pentru a reflecta riscul de rată a dobânzii care rezultă din activitățile instituției de credit care sunt în afara portofoliului de tranzacționare.

(5) Până la momentul adoptării de către Comisia Europeană a standardelor tehnice de reglementare, prevăzute la alin. (1), instituțiile de credit asigură respectarea prevederilor alin. (1), fie prin utilizarea metodologiilor interne elaborate cu luarea în considerare a instrucțiunilor Băncii Naționale a României cu privire la administrarea riscului de rată a dobânzii asociat activităților din afara portofoliului de tranzacționare, fie prin utilizarea metodologiei standardizate în conformitate cu anexa nr. 1.”

11. La articolul 149, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 149. — (1) Instituțiile de credit trebuie să aplice politici și procese pentru evaluarea și administrarea expunerii la riscul operațional, inclusiv la riscul de model și riscul aferent externalizării, și care acoperă evenimentele cu frecvență redusă și impact negativ potențial major.”

12. La articolul 157, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 157. — (1) Instituțiile de credit trebuie să informeze Banca Națională a României — Direcția supraveghere periodic, dar cel puțin anual, asupra riscului operațional la care acestea sunt expuse, conform cerințelor de prezentare de informații prevăzute la art. 68¹¹.”

13. La articolul 157, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin derogare de la prevederile art. 68¹¹ alin. (4), instituțiile de credit trebuie să informeze Banca Națională a României — Direcția supraveghere, în următoarea zi lucrătoare după apariția acestora, asupra oricărui eveniment ce pot avea un impact semnificativ, așa cum este definit de instituția de credit, asupra riscului operațional la care acestea sunt expuse.”

14. La articolul 157, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În decurs de trei zile lucrătoare de la apariția evenimentelor prevăzute la alin. (2), instituția de credit transmite Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere informații suplimentare cu privire la cauzele evenimentelor produse și măsurile imediate întreprinse.”

15. La articolul 166 alineatul (1), litera j) se abrogă.

16. La articolul 166, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În procesul de analiză și evaluare, Banca Națională a României include expunerea instituțiilor de credit la riscul de rată a dobânzii rezultat din activitățile lor în afara portofoliului de tranzacționare.”

17. La articolul 166, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (5¹)—(5³), cu următorul cuprins:

„(5¹) În scopul aplicării alin. (5), Banca Națională a României exercită competențele de supraveghere prevăzute la alin. (5³), cel puțin în următoarele cazuri:

a) valoarea economică a capitalurilor proprii ale unei instituții de credit, astfel cum este menționată la art. 127 alin. (1), scade cu mai mult de 15% din fondurile sale proprii de nivel 1, ca urmare a unei variații bruște și neașteptate a ratelor dobânzii, astfel cum se prevede în oricare dintre cele șase scenarii de șoc aplicate ratelor dobânzii în materie de supraveghere;

b) câștigurile din dobânzi ale unei instituții de credit, astfel cum sunt prevăzute la art. 127 alin. (1), scad semnificativ ca urmare a unei variații bruște și neașteptate a ratelor dobânzii, astfel cum este prevăzută în oricare dintre cele două scenarii de șoc aplicate ratelor dobânzii în materie de supraveghere.

(5²) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (5¹), Banca Națională a României poate să nu exercite competențele prevăzute la alin. (5³), în cazul în care, pe baza analizei și a evaluării prevăzute de prezentul articol, aceasta consideră că instituția de credit administrează în mod adecvat riscul de rată a dobânzii care rezultă din activități din afara portofoliului de tranzacționare și că instituția de credit nu este expusă în mod excesiv la acest risc de rată a dobânzii.

(5³) În aplicarea alin. (5¹), prin competențe de supraveghere se înțeleg competențele prevăzute la art. 226 alin. (3) și art. 226¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, sau competența de a solicita instituțiilor de credit să reflecte, în calculul valorii economice a

capitalurilor proprii, ipoteze specifice în materie de modelare și de parametri, altele decât cele dezvoltate de Autoritatea Bancară Europeană în baza art. 98 alin. (5a) lit. (b) din Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare.”

18. **La articolul 166, alineatul (8) se abrogă.**

19. **La articolul 167 alineatul (2), litera b) se abrogă.**

20. **După articolul 168 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 5-a „Cerințe de fonduri proprii suplimentare”, cuprinzând articolele 168¹—168⁶, cu următorul cuprins:**

„**SECȚIUNEA a 5-a**

Cerințe de fonduri proprii suplimentare

Art. 168¹. — (1) În scopul art. 226³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, Banca Națională a României consideră că riscurile sau elementele de risc nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite suficient de cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2.402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1.060/2009 și (UE) nr. 648/2012 numai atunci când nivelul, structura și distribuția capitalului considerate adecvate de către Banca Națională a României, în baza verificărilor realizate de Banca Națională a României cu privire la evaluarea efectuată de instituțiile de credit în conformitate cu art. 148 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, sunt mai mari decât cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2.402.

(2) În scopul alin. (1), Banca Națională a României evaluează, ținând seama de profilul de risc al fiecărei instituții de credit în parte, riscurile la care este expusă instituția de credit, inclusiv:

a) riscurile specifice instituției de credit sau elementele unor astfel de riscuri care sunt excluse în mod explicit din cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2.402 sau care nu sunt abordate în mod explicit în cadrul cerințelor menționate;

b) riscurile specifice instituției de credit sau elementele unor astfel de riscuri care ar putea să fie subestimate, cu toate că sunt respectate cerințele aplicabile prevăzute în părțile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2.402.

(3) În măsura în care fac obiectul unor dispoziții tranzitorii sau al unor clauze de păstrare a drepturilor obținute prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în prezentul regulament sau în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, riscurile sau elementele de risc nu sunt considerate riscuri sau elemente de risc care ar putea să fie subestimate, cu toate că sunt respectate cerințele aplicabile prevăzute în părțile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2.402.

(4) În scopul alin. (1), capitalul considerat adecvat acoperă toate riscurile sau elementele de risc identificate ca

semnificative în baza evaluării prevăzute la alin. (2), care nu sunt acoperite sau nu sunt acoperite suficient de cerințele de fonduri proprii prevăzute în părțile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2.402.

(5) În sensul alin. (4), riscul de rată a dobânzii care decurge din pozițiile din afara portofoliului de tranzacționare se consideră ca fiind semnificativ cel puțin în cazurile prevăzute la art. 166 alin. (5¹), cu excepția cazului în care Banca Națională a României, în urma verificărilor și evaluărilor efectuate, ajunge la concluzia că administrarea de către instituția de credit a riscului de rată a dobânzii la care este expusă, aferent activităților din afara portofoliului de tranzacționare, este adecvată și că instituția de credit nu este expusă în mod excesiv la acest risc de rată a dobânzii.

(6) În cazul în care sunt necesare fonduri proprii suplimentare pentru acoperirea altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, care nu este acoperit suficient de art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Banca Națională a României stabilește nivelul fondurilor proprii suplimentare necesare în temeiul art. 226² alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ca diferență între capitalul considerat adecvat în temeiul alin. (1)—(5) ale prezentului articol și cerințele de fonduri proprii relevante prevăzute în părțile a treia și a patra din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2.402.

(7) În cazul în care sunt necesare fonduri proprii suplimentare pentru acoperirea riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier, care nu este acoperit suficient de art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Banca Națională a României stabilește nivelul fondurilor proprii suplimentare necesare în temeiul art. 226² alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, ca diferență între capitalul considerat adecvat în temeiul alin. (1)—(5) ale prezentului articol și cerințele de fonduri proprii relevante prevăzute în părțile a treia și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(8) Instituția de credit îndeplinește cerința de fonduri proprii suplimentare impusă de Banca Națională a României în temeiul art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, cu fonduri proprii care îndeplinesc următoarele condiții:

a) cel puțin trei sferturi din cerința de fonduri proprii suplimentare sunt îndeplinite cu fonduri proprii de nivel 1;

b) cel puțin trei sferturi din fondurile proprii de nivel 1 menționate la lit. a) sunt constituite din fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(9) Prin derogare de la alin. (8), Banca Națională a României poate solicita instituției de credit să își îndeplinească cerința de fonduri proprii suplimentare cu o proporție mai ridicată de fonduri proprii de nivel 1 sau de fonduri proprii de nivel 1 de bază, atunci când apreciază a fi necesar și având în vedere circumstanțele specifice ale instituției de credit.

(10) Fondurile proprii care sunt utilizate pentru îndeplinirea cerinței de fonduri proprii suplimentare prevăzute la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, impusă de Banca Națională a României pentru acoperirea altor riscuri decât riscul asociat

folosirii excesive a efectului de levier, nu sunt utilizate în vederea respectării niciuneia dintre următoarele:

a) cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

b) cerința amortizorului combinat;

c) orientările privind fondurile proprii suplimentare menționate la art. 226⁵ alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, atunci când orientările respective abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier.

(11) Fondurile proprii care sunt utilizate pentru îndeplinirea cerinței de fonduri proprii suplimentare prevăzute la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, impusă de Banca Națională a României pentru acoperirea riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier, care nu este acoperit suficient de art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, nu sunt utilizate în vederea respectării niciuneia dintre următoarele:

a) cerința de fonduri proprii prevăzută la art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

b) cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier menționată la art. 92 alin. (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

c) orientările privind fondurile proprii suplimentare menționate la art. 226⁵ alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, atunci când orientările respective abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier.

Art. 168². — (1) În scopul art. 226⁵ alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, fondurile proprii care sunt utilizate pentru conformarea cu orientările privind fondurile proprii suplimentare, comunicate în conformitate cu art. 226⁵ alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în scopul abordării altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, nu sunt utilizate în vederea îndeplinirii niciuneia dintre cerințele următoare:

a) cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

b) cerința prevăzută la art. 226²—226⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, impusă de Banca Națională a României în scopul abordării altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, și cerința amortizorului combinat.

(2) Fondurile proprii care sunt utilizate pentru conformarea cu orientările privind fondurile proprii suplimentare, comunicate în conformitate cu art. 226⁵ alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în scopul abordării riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier, nu sunt utilizate în vederea îndeplinirii:

a) cerinței de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

b) cerinței prevăzute la art. 226²—226⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, impusă de Banca Națională a României în scopul abordării riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier;

c) cerinței amortizorului pentru indicatorul efectului de levier menționate la art. 92 alin. (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Art. 168³. — (1) Instituțiile de credit asigură conformarea cu orientările privind fondurile proprii suplimentare comunicate de Banca Națională a României, cu fonduri proprii de nivel 1 de bază și încorporează respectivele orientări în cadrele privind planificarea capitalului și de administrare a riscurilor, inclusiv în cadrul de apetit la risc și de planificare a redresării.

(2) În sensul alin. (1), instituțiile de credit asigură conformarea cu orientările privind fondurile proprii suplimentare în intervalul de timp comunicat de Banca Națională a României — Direcția supraveghere.

Art. 168⁴. — (1) În cazul în care rezultatele cantitative ale simulărilor de criză realizate conform art. 166 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, arată că, în scenariul advers dat, respectiva instituție nu va putea să îndeplinească cerințele de capital aplicabile acesteia, instituția de credit transmite Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere, la solicitarea acesteia, un plan de capital credibil care să abordeze riscul de a nu îndeplini cerințele de capital aplicabile.

(2) În sensul alin. (1), instituția de credit trebuie să se asigure că:

a) planul de capital acoperă întregul orizont de timp considerat de Banca Națională a României în simularea de criză;

b) planul de capital conține un set de măsuri credibile de diminuare și de administrare a riscului prevăzut la alin. (1), spre exemplu, restricționarea plăților de dividende;

c) este capabilă să pună în aplicare măsurile de diminuare și de administrare menționate la lit. b), pentru a aborda nerespectarea cerințelor de capital aplicabile ca urmare a derulării simulărilor de criză la nivelul sistemului;

d) măsurile de diminuare și de administrare menționate la lit. b) nu fac obiectul unor constrângeri juridice sau reputaționale, de exemplu, din cauza unor anunțuri publice anterioare care contrazic sau intră în conflict cu aceste măsuri (de exemplu, cu privire la politica de dividende, planurile de afaceri și apetitul la risc);

e) măsurile de diminuare și de administrare menționate la lit. b) asigură îndeplinirea în totalitate a cerințelor de capital într-un interval de timp adecvat, conform celor comunicate de Banca Națională a României;

f) măsurile propuse au în vedere considerentele macroeconomice și modificările viitoare cunoscute ale cadrului de reglementare care afectează instituția de credit din perspectiva ariei de aplicare și a intervalului de timp ale scenariilor adverse derulate;

g) are în vedere inclusiv gama opțiunilor de redresare conform planului de redresare al instituției.

(3) Instituțiile de credit trebuie să implementeze planurile de capital sau, după caz, planurile de capital revizuite prin includerea modificărilor solicitate de Banca Națională a României privind măsurile menționate la alin. (2) lit. b) și/sau a măsurilor de diminuare suplimentare apreciate de Banca Națională a României ca fiind relevante pentru scenariile și condițiile macroeconomice actuale, potrivit comunicărilor acesteia.

Art. 168⁵. — În cazul în care fondurile proprii ale instituției de credit scad sau sunt susceptibile să scadă sub nivelul stabilit de orientările privind fondurile proprii suplimentare, instituția de credit trebuie să notifice această situație Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere și să transmită acesteia un plan de capital revizuit. Notificarea include explicații privind evoluțiile adverse susceptibile să afecteze fondurile proprii și acțiunile preconizate pentru eventuala restabilire a conformității cu orientările privind fondurile proprii suplimentare.

Art. 168⁶. — Atunci când nivelul fondurilor proprii scade sub nivelul stabilit de orientările privind fondurile proprii suplimentare în condițiile în care celelalte cerințe de fonduri proprii aplicabile instituției de credit sau externe, ca urmare a materializării unor riscuri pe care orientările privind fondurile proprii suplimentare nu aveau rolul de a le acoperi, instituția de credit trebuie să ia măsuri pentru a majora nivelul fondurilor proprii la nivelul stabilit de orientările privind fondurile proprii suplimentare, într-un interval de timp considerat adecvat de Banca Națională a României și comunicat de aceasta.”

21. La articolul 170, alineatul (1) se abrogă.

22. La articolul 170, partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La stabilirea și aplicarea politicilor de remunerare în ceea ce privește remunerația totală, inclusiv salariile și beneficiile discreționare de tipul pensiilor, pentru categoriile de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituțiilor de credit, instituțiile de credit trebuie să respecte, de o manieră corespunzătoare mărimii și organizării lor interne, precum și naturii, extinderii și complexității activităților desfășurate, următoarele cerințe:”

23. La articolul 170 alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) politica de remunerare este o politică de remunerare neutră din punctul de vedere al genului.”

24. La articolul 170, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În sensul alin. (2), categoriile de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției de credit includ cel puțin:

a) toți membrii organului de conducere în funcția sa de supraveghere și ai conducerii superioare;

b) membrii personalului cu responsabilități de conducere a funcțiilor de control sau a unităților operaționale importante ale instituției de credit, astfel cum sunt acestea definite la art. 1 din Regulamentul delegat (UE) 2021/923 al Comisiei din 25 martie 2021 de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care stabilesc criteriile de definire a responsabilității de conducere, a funcțiilor de control, a unităților operaționale importante și a unui impact semnificativ asupra profilului de risc al unei unități operaționale, precum și criteriile de identificare a membrilor personalului sau a categoriilor de personal ale căror activități profesionale au asupra profilului de risc al instituției un impact la fel de semnificativ ca cel al membrilor personalului sau al categoriilor de personal menționate la art. 92 alin. (3) din directiva respectivă;

c) membrii personalului îndreptățiți la remunerații totale semnificative în exercițiul financiar precedent, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

(i) remunerația totală a membrului personalului este de cel puțin 500.000 euro și este cel puțin egală cu remunerația medie acordată membrilor organului de conducere în funcția sa de supraveghere și ai conducerii superioare menționați la lit. a);

(ii) membrul personalului își desfășoară activitatea profesională într-o unitate operațională importantă, iar activitatea are, prin natura sa, un impact semnificativ asupra profilului de risc al unității operaționale în cauză.”

25. La articolul 171 alineatul (1) litera l), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) acțiuni sau, în funcție de forma juridică a instituției de credit în cauză, titluri de participare echivalente ori instrumente legate de acțiuni sau, în funcție de forma juridică a instituției de credit în cauză, instrumente echivalente de tip non-cash;”

26. La articolul 171 alineatul (1), litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) o parte substanțială și care reprezintă, în toate cazurile, cel puțin 40% din componenta de remunerare variabilă, este amânată pe o perioadă de cel puțin 4—5 ani și este corelată în mod adecvat cu natura activității, riscurile acesteia și activitățile membrului personalului în cauză. Perioada de amânare trebuie să nu fie mai mică de 5 ani pentru membrii organului de conducere în funcția sa de supraveghere și ai conducerii superioare ale instituțiilor de credit care sunt semnificative din punctul de vedere al mărimii, organizării interne și al naturii, extinderii și complexității activităților lor. Membrii personalului intră în drepturile aferente remunerației datorate potrivit acordurilor de amânare nu mai devreme decât ar intra pe o bază proporțională. În cazul unei componente a remunerației variabile în sumă deosebit de mare, cel puțin 60% din sumă este amânată. Durata perioadei de amânare este stabilită în conformitate cu ciclul de afaceri, natura activității, riscurile acesteia și activitățile membrului personalului în cauză;”

27. La articolul 171, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin derogare de la alin. (1), cerințele prevăzute la alin. (1) lit. l), m) și o) ultima teză nu se aplică:

a) unei instituții de credit care nu este o instituție de credit de dimensiuni mari, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 146 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și ale cărei active au în medie și pe bază individuală, în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cu reglementările emise în aplicarea acestora, o valoare egală sau mai mică de 1 miliard de euro în perioada de 4 ani imediat anterioară exercițiului financiar curent;

b) unui membru al personalului a cărui remunerare variabilă anuală nu depășește 30.000 euro și nu reprezintă mai mult de 1/3 din remunerația totală anuală a respectivului membru al personalului.”

28. La articolul 205, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (5)—(7), cu următorul cuprins:

„(5) În cadrul simulărilor de criză, instituțiile de credit trebuie să evalueze și să reflecte și nivelul de transferabilitate a resurselor de capital și de lichiditate între entitățile legale sau unitățile operaționale în condiții de criză și în acest sens trebuie să identifice și să reflecte efectele oricărui obstacole posibile, inclusiv obstacole juridice, organizaționale și operaționale cu privire la mecanismele de suport financiar stabilite în cadrul grupului și care pot afecta transferabilitatea resurselor.

(6) În plus, în cadrul simulării de criză ICAAP, instituțiile de credit trebuie să evalueze propria capacitate de a rămâne, în condiții de criză, peste cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și peste cerința prevăzută la art. 226²—226⁴ din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Atunci când efectuează simulări de criză pentru solvabilitate în scopul ICAAP, instituțiile de credit trebuie să ia în considerare și impactul anumitor scenarii asupra indicatorului efectului de levier al instituției, prevăzut la art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și asupra datoriilor eligibile deținute în scopul îndeplinirii cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile, prevăzută de art. 295⁵ din Legea nr. 312/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

29. După articolul 206 se introduce un nou articol, articolul 206¹, cu următorul cuprins:

„Art. 206¹. — Instituțiile de credit transmit Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere, la solicitarea acesteia ca urmare a evaluării calitative a simulărilor de criză realizate de instituțiile de credit, un plan de acțiuni de remediere pentru îmbunătățirea programelor simulărilor de criză, în scopul remedierii limitărilor, vulnerabilităților și deficiențelor constatate.”

30. Articolul 253 se abrogă.

31. La articolul 255, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²) cu următorul cuprins:

„(2¹) Instituțiile de credit nu trebuie să utilizeze fondurile proprii de nivel 1 de bază care sunt menținute pentru a îndeplini cerința amortizorului combinat prevăzută la art. 3 pct. 46 din prezentul regulament, în scopul conformării cu:

a) oricare dintre cerințele prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

b) cerințele de fonduri proprii suplimentare impuse în temeiul art. 226²—226⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și în temeiul art. 168¹ din prezentul regulament, în scopul abordării altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier;

c) cerințele de fonduri proprii suplimentare impuse în temeiul art. 226⁵ alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în scopul abordării altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier; și

d) cerințele privind asigurarea conformității cu componentele bazate pe riscuri ale cerințelor prevăzute la art. 92a și 92b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la art. 295¹⁶—295²⁵ din Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, cu modificările și completările ulterioare.

Cerința privind amortizorul combinat se adaugă la cerințele de fonduri proprii prevăzute la lit. a)—d), fiind suplimentară acestora.

(2²) Instituțiile de credit nu utilizează fondurile proprii de nivel 1 de bază care sunt menținute pentru a respecta unul dintre elementele cerinței amortizorului combinat pentru a asigura conformitatea cu celelalte elemente aplicabile ale cerinței amortizorului combinat.”

32. La articolul 255, alineatul (4) se abrogă.

33. Articolul 256 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 256. — (1) Instituțiile de credit trebuie să mențină, după caz, la nivel individual și la nivel consolidat, potrivit prevederilor din partea I titlul II din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în plus față de fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute pentru respectarea oricăreia dintre cerințele prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, un amortizor de conservare a capitalului echivalent cu 2,5% din

valoarea totală a expunerii la risc calculată conform art. 92 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) În cazul în care instituțiile de credit nu îndeplinesc pe deplin cerința prevăzută la alin. (1), acestea fac obiectul restricțiilor privind distribuirile prevăzute la art. 126² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

34. Articolul 257 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 257. — (1) Instituțiile de credit trebuie să mențină un amortizor anticiclic de capital specific, echivalent cu produsul dintre valoarea totală a expunerii la risc calculată conform art. 92 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 la nivel individual și la nivel consolidat, potrivit prevederilor din partea I titlul II din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și media ponderată a ratelor amortizoarelor anticiclice de capital determinată conform art. 261—263 din prezentul regulament. Amortizorul respectiv trebuie să fie constituit din fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(2) În cazul în care instituțiile de credit nu îndeplinesc pe deplin cerința prevăzută la alin. (1), acestea fac obiectul restricțiilor privind distribuirile prevăzute la art. 126² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

35. Articolul 266 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 266. — Fiecare instituție identificată de Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială drept instituție de tip G-SII trebuie să mențină, la nivel consolidat, un amortizor G-SII la nivelul impus prin ordin emis de Banca Națională a României, la recomandarea Comitetului Național pentru Supravegherea Macroprudențială. Amortizorul respectiv trebuie să fie constituit din elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază.”

36. Articolul 269 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 269. — Instituțiile de credit identificate de Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială drept instituții de tip O-SII mențin, la nivel consolidat, subconsolidat sau individual, după caz, un amortizor O-SII, impus prin ordin emis de Banca Națională a României, la recomandarea Comitetului Național pentru Supravegherea Macroprudențială. Amortizorul respectiv trebuie să fie constituit din elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază.”

37. Articolul 275 se abrogă.

38. Articolul 276 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 276. — În cazul în care un grup, la nivel consolidat, face obiectul unui amortizor G-SII și al unui amortizor O-SII se aplică amortizorul cu valoarea cea mai mare dintre cele două.”

39. Articolul 277 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 277. — În cazul în care o instituție de credit face obiectul unui amortizor de capital pentru riscul sistemic, în conformitate cu art. 288, amortizorul respectiv se cumulează cu amortizorul O-SII sau cu amortizorul G-SII care se aplică în conformitate cu prezentul capitol.”

40. Articolele 278—280 se abrogă.

41. La articolul 281, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile de credit trebuie să aplice amortizorul de capital pentru riscul sistemic conform ordinelor emise de Banca Națională a României, la recomandarea Comitetului Național pentru Supravegherea Macroprudențială.”

42. Articolul 288 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 288. — (1) Instituțiile de credit trebuie să mențină, la nivel individual, consolidat și subconsolidat, după caz, potrivit prevederilor din partea I titlul II din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, un amortizor de capital pentru riscul sistemic, calculat potrivit alin. (2), în baza ordinului emis de Banca Națională a României, la recomandarea Comitetului Național pentru Supravegherea Macroprudențială. Amortizorul respectiv trebuie să fie constituit din elemente de fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(2) Instituțiile de credit calculează amortizorul de risc sistemic după cum urmează:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i,$$

unde:

B_{SR} = amortizorul de risc sistemic;

r_T = rata amortizorului aplicabilă valorii totale a expunerii la risc a unei instituții de credit;

E_T = valoarea totală a expunerii la risc a unei instituții de credit, calculată în conformitate cu art. 92 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

i = indicele care desemnează subsetul de expuneri pentru care se aplică rata r_i a amortizorului;

r_i = rata amortizorului aplicabilă valorii expunerii la risc a subsetului de expuneri i ; și

E_i = valoarea expunerii la risc a unei instituții de credit pentru subsetul de expuneri i , calculată în conformitate cu art. 92 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Pentru calculul prevăzut la alin. (2), instituțiile de credit utilizează indicatorul r_T și, după caz, indicatorii i și r_i , astfel cum aceștia sunt stabiliți prin ordin emis de Banca Națională a României, la recomandarea Comitetului Național pentru Supravegherea Macroprudențială.”

43. Articolul 289 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 289. — În situația în care instituțiile de credit nu îndeplinesc cerința amortizorului de capital pentru riscul sistemic, acestea fac obiectul restricțiilor prevăzute la art. 126² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care aceste restricții nu conduc la o ameliorare acceptabilă a fondurilor proprii de nivel 1 de bază utilizate pentru scopurile constituirii amortizorului pentru riscul sistemic, Banca Națională a României poate iniția măsuri suplimentare, în conformitate cu art. 225 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

44. Secțiunea 1 „Restricții privind distribuirile” din capitolul VI „Măsuri de conservare a capitalului”, conștând în articolul 291, se abrogă.

45. Articolul 292 se abrogă.

46. Articolul 293 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 293. — (1) Pentru scopurile art. 126² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile de credit trebuie să calculeze suma maxim distribuibilă ca produs între rezultatul obținut potrivit alin. (3) și factorul calculat în conformitate cu alin. (4).

(2) Instituțiile de credit trebuie să reducă suma maxim distribuibilă cu orice sumă care rezultă din oricare dintre acțiunile menționate la art. 126² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Rezultatul prevăzut la alin. (1) se obține prin parcurgerea următoarelor etape:

a) însumarea următoarelor elemente:

(i) orice profituri intermediare neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu art. 26 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuire a profiturilor sau orice plată care rezultă din acțiunile menționate la art. 126² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

(ii) orice profituri înregistrate la sfârșitul exercițiului financiar, neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu art. 26 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuire a profiturilor sau orice plată care rezultă din acțiunile menționate la art. 126² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) scăderea din suma obținută la lit. a) a valorilor care ar trebui achitate ca taxe și impozite dacă respectivele elemente ar fi raportate.

(4) Factorul prevăzut la alin. (1) este determinat după cum urmează:

a) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituția de credit și neutilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și cerința de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, prevăzută la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, exprimate ca procent din valoarea totală a expunerii la risc în sensul art. 92 alin. (3) din regulamentul menționat, se situează în prima cuartilă, respectiv cea mai scăzută, a amortizorului combinat, factorul este 0;

b) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituția de credit și neutilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și cerința de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, prevăzută la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, exprimate ca procent din valoarea totală a expunerii la risc în sensul art. 92 alin. (3) din regulamentul menționat, se situează în a doua cuartilă a amortizorului combinat, factorul este 0,2;

c) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituția de credit și neutilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și cerința de fonduri proprii suplimentare care abordează

alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, prevăzută la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, exprimate ca procent din valoarea totală a expunerii la risc în sensul art. 92 alin. (3) din regulamentul menționat, se situează în a treia cuartilă a amortizorului combinat, factorul este 0,4;

d) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituția de credit și neutilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92

(5) Pentru scopurile alin. (4), limita superioară și limita inferioară a fiecărei cuartile a amortizorului combinat se calculează după cum urmează:

$$\text{Limita inferioară a cuartilei} = \frac{\text{Cerințe}_\text{amortizorului}_\text{combinat}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Limita superioară a cuartilei} = \frac{\text{Cerințe}_\text{amortizorului}_\text{combinat}}{4} \times Q_n,$$

unde:

Q_n reprezintă numărul de ordine al respectivei cuartile.”

47. Articolul 294 se abrogă.

48. La articolul 295, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 295. — (1) Instituțiile de credit care nu îndeplinesc cerința amortizorului combinat și intenționează să distribuie oricare din profiturile distribuibile sau să inițieze una dintre acțiunile menționate la art. 126² alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să transmită o notificare Băncii Naționale a României, într-un termen de maximum 3 zile lucrătoare de la luarea deciziei de a efectua distribuiri sau de a iniția una dintre acțiunile anterior menționate.”

49. După articolul 295 se introduce un nou articol, articolul 295¹, cu următorul cuprins:

„Art. 295¹. — Se consideră că instituțiile de credit nu îndeplinesc cerința privind amortizorului combinat în sensul art. 126² și art. 126⁴ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, atunci când nu dețin fonduri proprii în quantumul necesar și de calitate necesară pentru a îndeplini în același timp cerința amortizorului combinat și fiecare dintre cerințele prevăzute la:

a) art. 92 alin. (1) lit. (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier prevăzută la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. 92 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier prevăzută la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

c) art. 92 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința de fonduri proprii suplimentare care abordează alte

alin. (1) lit. (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și cerința de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, prevăzută la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, exprimate ca procent din valoarea totală a expunerii la risc în sensul art. 92 alin. (3) din regulamentul menționat, se situează în a patra cuartilă, respectiv cea mai ridicată, a amortizorului combinat, factorul este 0,6.

riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier prevăzută la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.”

50. După articolul 295¹ se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 21-a „Suma maxim distribuibilă aferentă indicatorului efectului de levier”, cuprinzând articolele 295²—295⁴, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 21-a

**Suma maxim distribuibilă
aferentă indicatorului efectului de levier**

Art. 295². — (1) Pentru scopurile art. 126³ alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile de credit trebuie să calculeze suma maxim distribuibilă aferentă indicatorului efectului de levier ca produs între rezultatul obținut potrivit alin. (3) și factorul calculat în conformitate cu alin. (4).

(2) Instituțiile de credit trebuie să reducă suma maxim distribuibilă aferentă indicatorului efectului de levier cu orice sumă care rezultă din oricare dintre acțiunile menționate la art. 126³ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Rezultatul prevăzută la alin. (1) se obține prin parcurgerea următoarelor etape:

a) însumarea următoarelor elemente:

(i) orice profituri intermediare neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu art. 26 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuiri a profiturilor sau orice plată care rezultă din acțiunile menționate la art. 126³ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

(ii) orice profituri înregistrate la sfârșitul exercițiului financiar, neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază, în conformitate cu art. 26 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuire a profiturilor sau orice plată care rezultă din acțiunile menționate la art. 126³ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) scăderea din suma obținută la lit. a) a valorilor care ar trebui achitate ca taxe și impozite dacă respectivele elemente ar fi reportate.

(4) Factorul prevăzut la alin. (1) este determinat după cum urmează:

a) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menținute de instituția de credit și neutilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, atunci când abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu art. 429 alin. (4) din regulamentul menționat, se situează în prima cuartilă, respectiv cea mai scăzută, a amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0;

b) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menținute de instituția de credit și neutilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și

completările ulterioare, atunci când abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu art. 429 alin. (4) din regulamentul menționat, se situează în a doua cuartilă a amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0,2;

c) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menținute de instituția de credit și neutilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, atunci când abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu art. 429 alin. (4) din regulamentul menționat, se situează în a treia cuartilă a amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0,4;

d) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menținute de instituția de credit și neutilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, atunci când abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu art. 429 alin. (4) din regulamentul menționat, se situează în a patra cuartilă, respectiv cea mai ridicată, a amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0,6.

(5) Pentru scopurile alin. (4), limita superioară și limita inferioară a fiecărei cuartile a amortizorului pentru indicatorul efectului de levier se calculează după cum urmează:

$$\text{Limita inferioară a cuartilei} = \frac{\text{Cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Limita superioară a cuartilei} = \frac{\text{Cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier}}{4} \times Q_n,$$

unde:

Q_n reprezintă numărul de ordine al respectivei cuartile.

Art. 295³. — (1) Instituțiile de credit care nu îndeplinesc cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier și intenționează să distribuie oricare din profiturile distribuibile sau să inițieze una dintre acțiunile menționate la art. 126³ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să transmită o notificare Băncii Naționale a României, într-un termen de maximum 3 zile lucrătoare de la luarea deciziei de a efectua distribuiri sau de a iniția una dintre acțiunile anterior menționate.

(2) Pentru scopurile alin. (1), în procesul de notificare, instituțiile de credit trebuie să includă informațiile prevăzute la art. 295 alin. (2), alin. (3) cu excepția lit. c), alin. (4), precum și

suma maxim distribuibilă aferentă indicatorului efectului de levier, calculată în conformitate cu art. 295² alin. (1) și (2).

(3) Instituțiile de credit trebuie să asigure, printr-un proces de formalizare corespunzătoare, calcularea cu acuratețe a valorii profiturilor distribuibile și a sumei maxim distribuibile aferente indicatorului efectului de levier.

(4) La solicitarea Băncii Naționale a României, instituțiile de credit trebuie să fie capabile să demonstreze acuratețea calculului prevăzute la alin. (3).

Art. 295⁴. — Se consideră că instituțiile de credit nu îndeplinesc cerința privind amortizorul pentru indicatorul efectului de levier în sensul art. 126³ și art. 126⁴ alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și

completările ulterioare, atunci când nu dețin fonduri proprii de nivel 1 în cuantumul necesar și de calitate necesară pentru a îndeplini în același timp cerința prevăzută la art. 92 alin. (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința prevăzută la art. 92 alin. (1) lit. (d) din regulamentul respectiv și cerința prevăzută la art. 226 alin. (3) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, atunci când abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de art. 92 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.”

51. Articolul 296 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 296. — (1) Instituția de credit care nu îndeplinește cerința amortizorului combinat sau, dacă este cazul, cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier trebuie să întocmească și să transmită spre aprobare Băncii Naționale a României un plan de conservare a capitalului, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data la care a constatat că nu îndeplinește cerința în cauză, cu excepția cazului în care Banca Națională a României a autorizat un termen mai lung de până la 10 zile.

(2) Banca Națională a României acordă autorizațiile prevăzute la alin. (1) doar în baza situației individuale a unei instituții de credit și ținând seama de amploarea și complexitatea activității instituției de credit.

(3) În planul de conservare prevăzut la alin. (1), instituția de credit trebuie să includă următoarele elemente:

a) estimări ale veniturilor și cheltuielilor, precum și un bilanț previzionat;

b) măsuri de creștere a ratelor de adecvare a capitalului;

c) un plan și un calendar pentru majorarea fondurilor proprii în vederea îndeplinirii integrale a cerinței amortizorului combinat sau, dacă este cazul, a cerinței amortizorului pentru indicatorul efectului de levier;

d) orice alte informații solicitate de Banca Națională a României pentru a realiza evaluarea prevăzută la alin. (4).

(4) Banca Națională a României evaluează planul de conservare a capitalului întocmit de instituția de credit și îl aprobă doar în măsura în care aceasta consideră că punerea în aplicare a acestui plan poate conduce la menținerea capitalului sau majorarea acestuia cu un nivel suficient, care să permită instituției de credit să îndeplinească cerința amortizorului combinat sau, dacă este cazul, cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, într-un termen pe care Banca Națională a României îl consideră adecvat.

(5) În situația în care Banca Națională a României nu aprobă planul de conservare a capitalului în conformitate cu alin. (4), aceasta poate aplica fie una dintre măsurile de mai jos, fie pe amândouă:

a) impune instituției de credit majorarea fondurilor proprii până la un anumit nivel, urmând un calendar precis;

b) își exercită competențele prevăzute la art. 226 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în vederea impunerii unor restricții mai stricte decât cele prevăzute la art. 126²—126⁴ din ordonanța de urgență menționată privind distribuirile din profit.”

52. Capitolul I „Dispoziții generale” din cadrul titlului V, cuprinzând articolele 297—298, se abrogă.

53. Capitolul II „Nivelul de aplicare a cerințelor prudențiale în condițiile exercitării supravegherii pe bază consolidată” din cadrul titlului V, cuprinzând articolele 299—310, se abrogă.

54. Articolul 311 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 311. — În situația consolidată a întreprinderii-mamă, întocmită în scop prudențial, ce stă la baza calculului elementelor necesare în vederea respectării cerințelor prudențiale pe bază consolidată sau subconsolidată, prevăzute în capitolul II, se includ, potrivit metodelor de consolidare prevăzute de art. 18 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, filialele și participațiile în instituții, instituții financiare sau societăți prestatoare de servicii auxiliare, persoane juridice române sau străine.”

55. După articolul 311 se introduce un nou capitol, capitolul III¹ „Nivelul de aplicare a cerințelor privind procesul intern de evaluare a adecvării capitalului și a obligațiilor referitoare la cadrul de administrare, procesele de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor, mecanismele de control intern, precum și la politicile și practicile de remunerare”, care cuprinde articolele 311¹—311⁶, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III¹

Nivelul de aplicare a cerințelor privind procesul intern de evaluare a adecvării capitalului și a obligațiilor referitoare la cadrul de administrare, procesele de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor, mecanismele de control intern, precum și la politicile și practicile de remunerare

Art. 311¹. — Fiecare instituție de credit care nu este nici filială în România, nici întreprindere-mamă, precum și orice instituție de credit care nu este inclusă în aria de cuprindere a consolidării prudențiale potrivit art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 trebuie să îndeplinească pe bază individuală obligațiile menționate la art. 148 și 149 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri, precum și de prezentul regulament.

Art. 311². — Instituțiile de credit-mamă la nivelul României trebuie să îndeplinească, în măsura și în modul indicate la partea I, titlul II, capitolul II, secțiunile 2 și 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pe bază consolidată, obligațiile referitoare la procesul intern de adecvare a capitalului la riscuri, prevăzute la art. 148 și 149 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și de prezentul regulament.

Art. 311³. — Instituțiile de credit, filiale în România, trebuie să respecte, la nivel subconsolidat, obligațiile referitoare la procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri, prevăzute la art. 148 și 149 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și de prezentul regulament, dacă ele însele sau întreprinderile-mamă ale acestora, în cazul în care acestea sunt societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte, au într-un stat terț o filială instituție, instituție financiară sau societate de administrare a activelor ori dețin o participație în astfel de entități.

Art. 311⁴. — Fiecare instituție de credit, persoană juridică română, trebuie să îndeplinească, pe bază individuală, obligațiile referitoare la cadrul de administrare, procesele de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor, mecanismele de control intern, precum și politicile și practicile de remunerare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și de prezentul regulament.

Art. 311⁵. — (1) Întreprinderile-mamă, persoane juridice române, inclusiv instituțiile de credit-mamă la nivelul UE sau instituțiile de credit-mamă la nivelul României, atunci când acestea din urmă au obligația de a respecta cerințele prudențiale pe bază consolidată, trebuie să îndeplinească, pe bază consolidată, obligațiile referitoare la cadrul de administrare, procesele de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor, mecanismele de control intern, precum și politicile și practicile de remunerare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și de prezentul regulament, pentru a se asigura că sistemele, procesele și mecanismele lor sunt coerente și integrate la nivel de grup și că pot fi furnizate orice date și informații relevante pentru obiectivele supravegherii.

(2) Instituțiile de credit, filiale, persoane juridice române trebuie să îndeplinească pe bază subconsolidată cerințele prevăzute de alin. (1), atunci când se află în situația prevăzută de art. 22 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Întreprinderile-mamă și filialele prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să implementeze cadrul de administrare, sistemele, procesele și mecanismele prevăzute la alin. (1) și în cadrul filialelor care nu se supun cerințelor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentului (UE) nr. 575/2013, prezentului regulament și, după caz, legislației naționale a statelor membre care transpune prevederile Directivei 2013/36/UE și care, la nivel individual, au obligația respectării cerințelor specifice sectorului lor, inclusiv în filialele stabilite în centre financiare offshore. Și în acest caz sistemele, procesele și mecanismele trebuie să fie coerente și integrate la nivel de grup și filialele respective trebuie să fie capabile să furnizeze orice date și informații relevante pentru obiectivele supravegherii.

(4) Cerințele prevăzute la alin. (3) ce privesc filialele care nu fac obiectul cerințelor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentului (UE) nr. 575/2013, prezentului regulament și, după caz, legislației naționale a statelor membre care transpune prevederile Directivei 2013/36/UE nu se aplică dacă instituția de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene demonstrează Băncii Naționale a României, în calitate de supraveghetor consolidat, că aplicarea acestor cerințe este contrară prevederilor legale din statul terț unde filiala este stabilită.

Art. 311⁶. — (1) Cerințele privind remunerarea prevăzute la art. 24 alin. (2²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 35 alin. (2)—(4), art. 170, 171 și 173 din prezentul regulament nu se aplică la nivel consolidat:

a) filialelor stabilite în Uniunea Europeană în cazul în care acestea fac obiectul unor cerințe specifice privind remunerarea în conformitate cu alte acte legislative ale Uniunii Europene decât Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare;

b) filialelor stabilite într-un stat terț în cazul în care acestea ar face obiectul cerințelor privind remunerarea în conformitate cu alte acte legislative ale Uniunii Europene decât Directiva 2013/36/UE, cu modificările și completările ulterioare, dacă respectivele filiale ar fi fost stabilite în Uniunea Europeană.

(2) Prin derogare de la alin. (1) și pentru a evita eludarea cerințelor prevăzute la art. 24 alin. (2²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 35 alin. (2)—(4), art. 170, 171 și 173 din prezentul regulament, cerințele prevăzute de dispozițiile indicate se aplică membrilor personalului filialelor care nu fac obiectul, pe bază individuală, cerințelor stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și prezentul regulament, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) filiala este fie o societate de administrare a activelor, fie o întreprindere care prestează serviciile și activitățile de investiții enumerate la pct. 2, 3, 4, 6 și 7 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE, cu modificările și completările ulterioare; și

b) respectivii membri ai personalului au fost mandatați să desfășoare activități profesionale care au un impact semnificativ direct asupra profilului de risc sau asupra activității instituțiilor din cadrul grupului.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1) și (2), Banca Națională a României poate decide aplicarea, la nivel consolidat, a cerințelor privind remunerarea, prevăzute la art. 24 alin. (2²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 35 alin. (2)—(4), art. 170, 171 și 173 din prezentul regulament, unei sfere mai largi de filiale și personalului acestora și notifică în acest sens filialele în cauză.”

56. La titlul IX capitolul V, după secțiunea a 2-a se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 3-a „Pragul aferent instituțiilor mici și cu un grad redus de complexitate”, cuprinzând articolul 648², cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3-a

**Pragul aferent instituțiilor mici
și cu un grad redus de complexitate**

Art. 648². — În aplicarea art. 4 alin. (5²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, pentru cerința prevăzută la art. 4 alin. (1) pct. 145 lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în ceea ce privește instituțiile de credit, nivelul pragului este de 1 miliard euro.”

57. Articolul 672 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 672. — Instituțiile de credit trebuie să raporteze anual Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere informațiile prevăzute de art. 9 alin. (8) lit. b) din prezentul regulament.”

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Prezentul regulament transpune prevederi din Directiva 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește entitățile exceptate, societățile financiare holding, societățile financiare holding mixte, remunerarea, măsurile și competențele de supraveghere și măsurile de conservare a capitalului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 150 din 7 iunie 2019.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituții Financiare Nebancare a Societății IFN TOP LEASING — S.A., în faliment**

Având în vedere deschiderea procedurii falimentului Societății IFN TOP LEASING — S.A., în baza art. 28 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 35 alin. (1) și (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale Hotărârii Parlamentului României nr. 19/2019 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune publicarea efectuării radierii din Registrul general Instituții Financiare Nebancare, ținut de către Banca Națională a României, a Societății IFN TOP LEASING — S.A., în faliment, cu sediul comunicat în Bulevardul Unirii nr. 57, bl. E4, sc. 5, ap. 118, sectorul 3, București, înregistrată la registrul comerțului cu nr. J40/8138/2001, având cod unic de înregistrare 14196129, înscrisă în Registrul general cu nr. RG-PJR-41-080122 din 29.05.2007, la secțiunea h) — Leasing financiar.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 26 ianuarie 2022.
Nr. 30.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

